

Zienswijze

Betreffende een deel van de voorgenomen wijziging van het Nationaal Frequentieplan 2014, in casu het toelaten op N.I.B. van mobiele communicatie / kortereafstandsapparatuur (SRD's) in de frequentieband 430 – 436 MHz.

In dit gedeelte van de frequentieband 430 – 440 MHz heeft de amateurdienst primaire status.

Ik voorzie zowel ernstige hinder van het frequentiegebruik door radiozendamateurs als risico's voor de gebruikers van SRD's, met name in het bandgedeelte van 430,0 – 432,95 MHz. Ik licht dit hierna toe.

FM-relaisstations hebben in Nederland hun ingangsfrequenties in het bandgedeelte 431,6125 – 431,9875 MHz en hun uitgangsfrequenties in 430,0125 – 430,3875 MHz. Een onbemand relaisstation heeft een toegewezen frequentiepaar en kan niet op een andere frequentie gaan werken als er storing op de eigen frequentie wordt ondervonden. De antennes van deze relaisstations zijn – noodzakelijk voor het beoogde afstandsgebied - vaak hoog opgesteld en hebben dus een groot direct zichtgebied. Er wordt gebruik gemaakt van gevoelige ontvangers. Een SRD die binnen direct zichtgebied op een ingangsfrequentie van zo'n station uitzendt, zal de ontvangst van zwakke (vaak mobiele) signalen van grotere afstand verstoren of zelfs geheel blokkeren. Weliswaar kunnen de eigenaren van relaisstations middels het gebruik van tooncodes voorkomen dat het signaal van een SRD onbedoeld wordt heruitgezonden, maar zoals betoogd zal de bruikbaarheid van het relaisstation sterk verminderen doordat zwakkere amateursignalen door de SRD-uitzendingen worden gemaskeerd. Hetzelfde geldt voor het ontvangen van een relaisstation op grotere afstand. Het opzetten van relaisstations vergt vaak een aanzienlijke inzet en investering en deze zullen hun waarde verliezen door het voorgenomen besluit.

In het bandsegment 432,0 – 432,95 MHz vinden regelmatig verbindingen plaats over grote afstanden en worden propagatie-onderzoeken gedaan m.b.v. bakens en digitale technieken. Er wordt met zeer gevoelige ontvangers geluisterd. Als een SRD binnen ca. 5 km van de radiozendamateur op de door hem gebruikte frequenties in dit bandsegment inschakelt, is de lange afstandsverbinding of het waarnemen van bakens voor hem vrijwel onmogelijk.

Bij verbindingen over lange afstand (het DX-en) en in het bijzonder bij internationale radiowedstrijden (contests) zal de radiozendamateur het hem toegestane zendvermogen van 400 W peak envelope power in combinatie met een richtantenne met ca. 18 dB antennewinst kunnen gebruiken. We hebben het dan, 2 dB kabelverlies meegenomen, over 16 kW ERP (effectief uitgestraald vermogen). Hij kan daarmee ongewild over een behoorlijk grote afstand de verbinding van een SRD storen of zelfs geheel blokkeren. Gebruikers van SRD's zijn zich de gevaren van storing niet bewust en meestal onkundig op het gebied van propagatie van radiogolven; ze hebben een apparaat aangeschaft en rekenen erop dat het altijd zal werken. Dat kan aanleiding geven tot conflicten. Als de SRD voor een kritische functie wordt ingezet zoals hartbewaking of andere vormen van monitoren van patiënten, bestaat er een ernstig risico op het niet of niet tijdig ontvangen van de data die de SRD probeert te verzenden.

Het lijkt mij om bovengenoemde redenen niet verstandig om SRD's toe te laten op frequenties lager dan 433 MHz. De band 433,05 – 434,79 MHz mag al door SRD's worden gebruikt en tegen het gebruik van het bandgedeelte van 434,79 – 440,0 MHz door SRD's, hoewel hinderlijk voor o.a.

satellietcommunicatie, breedbandige uitzendingen (Digitale Amateurtelevisie, DATV) en de digitale relaisstations tussen 438 – 440 MHz bestaat naar mijn mening misschien minder bezwaar.